

Zülfikâr, Sirâcü'n-Nur ve Tılsımlar Mecmuası neden Külliyyata dahil edilmeyip, Asâ-yı Mûsâ ile İman ve Kûfür Muvazeneleri kadar yaygın değiller?

Asa-yı Musa ile **İman ve Kûfür Muvazeneleri** toplumun tamamına ve bütün kesimlerine hitap eden iki önemli derleme kitaptır. Bu iki kitap başta toplumun imanını kurtarmak, ardından fık ve günah yolunun ne kadar akıl dışı ve zararlı olduğunu göstermek üzerine tanzim edilmiştir. Bu yönü ile bu **iki kitap toplumun geneli açısından hayati bir öneme sahiptir.**

Hayati bir öneme sahip olan imana dair konular Risale-i Nur Külliyyatı içinde dağınık bir şekilde bulunuyor. Ve herkesin Külliyyatı elde etme ve bu konuları tahkik etme imkanı eşit değildir. Bu sebeple imana dair konuların, herkesin rahatlıkla ulaşabileceği bir şekilde derlenmesi zaruri bir ihtiyaç olarak görülmüş ve Külliyyatla birlikte yaygınlık kazanmışlar.

Kaldı ki bu ihtiyaç matbaa ve imkanların çok kısıtlı olduğu Üstad'ın döneminde daha bir hayati öneme sahipti.

Zülfikar, Tılsımlar ve **Siracunnur** gibi eserler ise, toplumun geneline değil daha çok hocalara ve takva sahibi insanlara hitap ediyor. Bu cihetle **Asa-yı Musa** ile **İman ve Kûfür Muvazenelerine** nispetle biraz daha hususi kalmışlar.

“Bu acip asırda ehli iman Risale-i Nur'a ve ehli fen ve mektep muallimleri 'Asa-yı Musa'ya şiddetle muhtaç oldukları gibi, hafızlar ve hocalar da 'Zülfikar'a şiddetle muhtaçtırlar.”(1)

(1) bk. [Asa-yı Musa](#).